

Екскурзија

Али је уопште потребно нешто написати и „стрпати“ гомилу података у неколико редака или би писана ријеч могла покварити цјелокупан доживљај, јер понекад у најљепшем сјећању остаје оно неизречено?

Увијек сам сматрала да ако се нечему претјерано надаш и нестрпљиво очекујеш, нећеш ни упола уживати као већина твојих сапутника. Морам признати да сам била припадник те већине, јер нама заправо није ни било важно гдје се иде, које категорије је хотел или каква је храна (иако је било доста примједби на ово задње), ми смо само жељели да будемо заједно, на окупу, три дана и двије ноћи – „од сумрака до свитања“. Овакве екскурзије су и прилика да се међусобно боље упознамо, откријемо и друге стране пријатеља из школских клупа.

И тако је наша дружина посјетила знаменитости лијепе земље Србије. Сигурно најљепше утиске носимо са Петроварадинске тврђаве и из Сремских Карловаца. Многи су се зарад лијепе фотографије пењали и на најнеприступачнија мјеста, док су се други сликали у Сремским Карловцима и при уласку у саму Гимназију. Оно што је сигурно је то, да смо сви били пријатно изненађени како изгледом, а тако

и начином рада у нашој најстаријој гимназији. А шта су доносиле ноћи? Луд провод у дискотеци, „неколико“ полупаних чаша, слављење рођендана, те пјесме и свирку по собама до раних јутарњих часова. Мора се споменути атмосфера у аутобусима при повратку са екскурзије, јер смо поред великих подочњака кући дошли и промуклих гласова.

Шта нам је на крају остало? Мноштво утисака и фотографија, незаборавних успомена и наравно нешто оног неизреченог, што ћемо сакрити од професора, али никада од себе.

Черкета Неда П₂

И ОНИ СУ ЗАВРШИЛИ НАШУ ГИМНАЗИЈУ (2)

ПРОФ. УНИВ. SCI МЕД. МИЛОВАН (РИСТО) МИЛАНОВИЋ

Рођен 15. 2. 1936. године у Мравици код Прњавора, гдје је завршио тадашњу четворогодишњу основну школу. Гимназију је завршио у Бањалуци, 1947-1955. године, а Медицински факултет у Београду 1955-1961. године. Син му је такође љекар интерниста-кардиолог, а кћи љекар офталмолог.

Радио је као љекар у Прњавору од 1962. до 1969. године када је започео специјализацију из Интерне медицине на Интерном одјељењу у Бањалуци, гдје је, послје положеног специјалистичког испита у Сарајеву, радио до пензионисања 2001. године.

Постдипломске студије из кардиологије уписао је на Медицинском факултету у Загребу гдје је положио субспецијалистички испит из кардиологије, а потом довршио постдипломске студије и магистрирао 1980. године. Одбранио је докторску дисертацију на Медицинском факултету у Бањалуци. Изабран је за асистента на Медицинском факултету у Бањалуци 1980. године, а касније за доцента и ванредног професора, гдје и данас ради.

Основао Реуматолошко одјељења на Интерној клиници, оснивач и први директор Клиничкоболни-

чког центра у Бањалуци, гдје је био вишегодишњи начелник Интерне клинике и шеф катедре Интерне медицине на Медицинском факултету. Активно је учествовао на једанаест од укупно четрнаест одржаних конгреса кардиолога Југославије, на четири конгреса реуматолога Југославије и X свјетском конгресу кардиолога у Вашингтону. Вишегодишњи је предсједник Друштва реуматолога БиХ и члан Друштва реуматолога и кардиолога Југославије. Члан Удружења реуматолога и кардиолога Европе. У више наврата био је учесник студијских усавршавања у САД и СССР и гостујући професор интерне медицине на Стоматолошком факултету у Лугану.

Аутор је 27 научних и стручних радова, двије монографије: „Асимптоматска исхемична болест срца“ и „Бронхијална астма одраслих“, те коаутор књиге „Кардиологија“ Катедре за интердисциплинарне студије Медицинског факултета у Београду (аутор поглавља „Кардиоваскуларна обољења жена“).

Био је посланик Народне Скупштине СР БиХ у три мандата и потпредсједник Народне Скупштине Републике Српске од 1991. до 1996. године. Живи и ради у Бањалуци.

З. П.